

ژورنال

شماره ۷۲۵

سر دبیر این شماره: سوسن صابری

۸ مه ۲۰۲۴ - ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

معلمان شایسته بیشترین حمایت‌ها هستند

محسن ابراهیمی

روز حکومتی دختر و آپارتاید جنسیتی

کیوان جاوید

خامنه‌ای و نیچروان بارزانی

نسان نودینیان

زنان زندانی، اراده شکست‌ناپذیر برای رهایی

سهیلا دالوند

تلاش بیهوده برای بازسازی خاکریز حجاب

یاشار سهندی

معلمان شایسته بیشترین حمایت‌ها هستند

محسن ابراهیمی

محمد حبیبی، سخنگوی کانون صنفی معلمان تهران و عضو شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان، در گفتگویی با رسانه "امتداد" بر دو موضوع بسیار مهم تأکید کرده است: او به مطالبه "دستمزد بالای خط فقر" به عنوان یک تلاش "متحدکننده اقشار مختلف اجتماعی" و "همبستگی میان معلمان، کارگران، بازنشستگان، دانشجویان، پرستاران و سایر گروه‌های اجتماعی" تأکید کرده است. همچنین او "عادی‌سازی حضور خیابانی" را یکی از دستاوردهای اعتراضات صنفی معلمان و سایر جنبش‌های اعتراضی می‌داند. طوری که معلمان علی‌رغم تلاش حکومت برای سرکوب گسترده، "بازداشت، زندان و پرونده‌سازی" و "ممانعت از

برگزاری مجامع عمومی تشکل‌های صنفی و تلاش برای انحلال آنها“ به فعالیت اعتراضی‌شان در سطح کشور ادامه داده‌اند.

به قول حبیبی ۷۰ درصد مردم ایران در شرایط زیر خط فقر زندگی می‌کنند. در چنین وضعیتی دیدیم که همین امسال هم بر اساس تصمیم بی‌شرمانه شورای عالی کار، حداقل دستمزد کارگران کمی بیشتر از ۷ میلیون تومان در ماه خواهد بود که یک‌چهارم خط فقر اعلام شده بر اساس آمارهای خود حکومت است. روشن است که در چنین وضعیتی، مبارزه برای افزایش دستمزد به بالای خط فقر و به طور مشخص دستمزدی در حد تأمین یک زندگی انسانی مستقیماً به معیشت اکثریت عظیم جامعه مربوط است.

اعتراضات معلمان عرصه‌های وسیع‌تری از افزایش دستمزدها در بر می‌گیرد که تماماً بازندگی میلیون‌ها شهروند جامعه مستقیماً مربوط هستند. مبارزه علیه کالایی کردن آموزش و خواست آموزش رایگان به‌عنوان یک حق ابتدایی یک خواست همیشگی معلمان بوده است. بر اساس آمار رسمی که قطعاً خیلی پایین‌تر از آمار واقعی است، بالای یک میلیون کودک از تحصیل محروم هستند. پایان‌دادن به دست‌درازی ایدئولوژی اسلامی به ذهن و روان کودکان، اعتراض به امنیتی‌کردن اعتراضات معلمان، بسته‌شدن پرونده‌های امنیتی، آزادی بدون قید و شرط معلمان زندانی و تمامی زندانیان سیاسی جزو خواسته‌های همیشگی معلمان بوده است.

بیانیه شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان و محکوم‌کردن حکم اعدام توماج صالحی، و در

یک سطح وسیع‌تر محکوم کردن جنایات حکومت در انقلاب زن زندگی آزادی و کلاً اعدام‌ها و توحش علیه زنان، حضور اعتراضی معلمان شاغل و بازنشسته در روز جهانی کارگر و معلم نشان‌دهنده نقش فعال معلمان در اعتراض به وضع موجود است. حضور معلمان بازنشسته در این مبارزات هم نشان می‌دهد که معلمان همچنان برای معیشت و منزلت کل جامعه و علیه دزدان حاکم در میدان مبارزه حضور دارند. معلمان شاغل و بازنشسته شایسته‌ترین حمایت‌ها از جانب کل جامعه هستند!

چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۸ مه ۲۰۲۴

روز حکومتی دختر و آپارتاید جنسیتی

کیوان جاوید

سال گذشته دیوارنگاره میدان ولی عصر با شعار "گره روسری مو محکم می بندم" به مناسبت روز دختر منتشر شده بود. امسال دختر حاضر در این دیوارنگاره روسری به سر ندارد مشغول شیردادن به یک نوزاد، جارو کشیدن خانه، ماساژ پدر و بازی با برادرش است.

انزجار و تنفر دو کلمه‌ای است که فوراً به ذهن هر انسان شریفی می‌رسد. "روز دختر" روز حکومتی آپارتاید جنسیتی و ادامه جنایت سازمان یافته یک حکومت کریه ضد زن که با سرازیر کردن میلیاردها دلار پول در حوزه تبلیغات، تلاش دارد

از راه‌های جدیدتری همان سیاست ابدی و ازلی
کردن ستم‌کشی زنان را دنبال کند.

می‌گوییم راه جدیدتر، زیرا سال قبل همین دیوارنگاره
که سازمان دهند گانش زیر نظر سپاه "فعالیت تبلیغی"
می‌کنند دختر نگون‌بختی را نشان داده و نوشتند "گره
روسری مو محکم می‌بندم". امسال که تیر حکومت
به سنگ خورده و بی‌حجاب‌ها علی‌رغم حضور
انواع آفت‌های حکومتی، تحت نام گشت ارشاد و
امر به معروف و نیروی انتظامی و لباس شخصی و...،
آن‌چنان بلایی سر رژیم آورده‌اند که بعضاً به نظر
می‌رسد این زنان در پاریس و استکهلم و دیگر
شهرهای اروپایی در حال قدم‌زدن هستند.

پیام این دیوارنگاره با آن قبلی در رابطه با وظایف

دختران، "این زنان آینده"، همان است که حکومت طی ۴۵ سال گذشته به جامعه پمپاژ کرده است. بردگی زنان، زیر پاله کردن کرامت و هویت انسانی زنان، بردگی جنسی و اسارت خانگی و فرزندآوری و پرستاری از فرزند. همه اینها یعنی لگدمال کردن انسانیت زنان در پیشگاه اسلام و خدا و حکومت اسلامی.

این نگاه حکومت و تلاش برای بردگی جنسیتی زنان اگر بر فرض محال تماماً اجرا شود تازه اول بدبختی زنان است. این زن در این فرهنگ پوسیده و ناموس پرست اسلامی، جایی در جامعه ندارد. از عاشق شدن و عشق ورزی و زندگی مستقل انسانی محروم است. این زن اگر غیرت مردانه افراد ذکور فامیل را جریحه دار کند قابل کشتن و سربریده

شدن است و قاتل برای حفظ ناموس نه تنها مجازات نمی‌شود که جایزه حکومتی دفاع از ناموس و شرف و دین هم دریافت می‌کند.

اما... اما این داستان حکومت اسلامی زیادی مسخره و منزجرکننده است. زنان در قلب جامعه ایران در حال خونین‌ترین و سخت‌ترین نبرد عصر حاضر هستند. نبردی که یکی از مهم‌ترین دستاوردهایش پایان اسلام و خرافه و ارتجاع اسلامی است و ما مردم به این تحول بنیادی نام زیبای انقلاب زنانه داده‌ایم.

چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۸ مه ۲۰۲۴

خامنه‌ای و نیچروان بارزانی

نسان نودینیان

نیچروان بارزانی ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۶ می ۲۰۲۴ همراه تعدادی از اعضای حکومت اقلیم کردستان در تهران با سران حکومت اسلامی، خامنه‌ای و رئیسی دیدار کرده است. این دیدار در اتاق ویژه دیدارهای خامنه‌ای با فرماندهان قاتل سپاه پاسداران انجام گرفته است.

درباره اهداف سفر نیچروان بارزانی گمانه‌زنی‌ها زیاد هستند؛ بررسی توافقات امنیتی جمهوری اسلامی با دولت مرکزی، قرارداد «امنیت مرزی» که در اسفندماه سال ۱۴۰۱ توسط اقلیم کردستان و دولت مرکزی عراق با جمهوری اسلامی بسته شده است، و همچنین غلبه بر اختلاف دو حزب

اقلیم کردستان (حزب دموکرات کردستان عراق و اتحادیه میهنی) در ارتباط با «انتخابات» پارلمان محلی در کردستان، به نفع باقل بارزانی رهبر اتحادیه میهنی، متحد اصلی سپاه قدس و شریک اصلی تروریسم سپاه قدس در کردستان، از جمله اهداف این نشست است. حزب نیچروان بارزانی مخالف برگزاری «انتخابات» در ۲۱ خرداد ۱۴۰۳ است و حزب باقل بارزانی موافق برگزاری آن در این تاریخ است.

جمهوری اسلامی با سرکوب و اعدام به قصد نهایی کردن سرنوشت انقلاب زن زندگی آزادی به میدان آمده است. جمهوری اسلامی اگر بتواند خیزش مردمی و انقلابی زن زندگی آزادی را سرکوب نهایی کند. دستاوردهای این خیزش را از صحنه اعتراضی جامعه و مبارزات زنان و جنبش علیه

اعدام را باز پس گیرد، نیاز به تأمین رابطه فعال به دور از تنش با نیروهای نزدیک از جمله دولت عراق و اقلیم کردستان دارد.

سفر نیچروان بارزانی و ملاقات با او در اتاق فرماندهان سپاه که فرمان اعدام و سرکوب اعتراضات چند سال گذشته از آنجا صادر شده برای رسیدن به اهدافی است که جمهوری اسلامی شروع کرده است و احزاب متشکل در اقلیم کردستان نشان داده‌اند که پتانسیل بالایی برای همکاری با جمهوری اسلامی و سپاه تروریستی قدس دارند.

آنچه واضح است؛ شکاف سیاسی و اجتماعی عظیمی در سطح میلیونی میان مردم و جمهوری اسلامی ایجاد شده، بی‌حجابی همگانی‌تر شده و سیاست سرکوب زنان بی‌حجاب با هزینه‌های زیادی برای

جمهوری اسلامی پیش می‌رود. مردم معترض علیه فلاکت و فقر، علیه اعدام و سرکوب و طرح نور و اوباش تبه‌کار جمهوری اسلامی جبهه‌ای وسیع را تشکیل می‌دهند. نبردی وسیع و نفس‌گیر در جریان است.

از نظر مردم در کردستان عراق و ایران، احزاب ناسیونالیست و اسلامی در اقلیم کردستان با همکاری‌های راهبردی و کمک و همراهی با سپاه قدس و ترور بیش از صد نفر از فعالین سیاسی در این منطقه توسط جمهوری اسلامی، احزابی رسوا و افشا شده هستند.

چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۸ مه ۲۰۲۴

زنان زندانی، اراده شکست‌ناپذیر

برای رهایی

سهیلا دالوند

نرگس محمدی زندانی سیاسی روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت در یادداشتی در اینستاگرام به زندانی بودن ۲۱ زن زندانی سیاسی - عقیدتی بالای ۶۰ سال در بند زنان زندان اوین اشاره کرد. طبق نوشته وی از میان ۶۹ زن زندانی سیاسی - عقیدتی اوین، ۲۱ زن بالای ۶۰ سال سن متحمل حبس هستند از جمله نسرین جوادی، مهوش شهریاری، کبری بیگی، راحله راحمی و ناهید تقوی.

نرگس محمدی ضمن اشاره به شرایط سخت زندان

و محرومیت این زنان استوار و مقاوم، می‌نویسد که اینها با وجود فشارها و بیماری‌های مزمن و محرومیت از دسترسی به دارو درمان و امکانات پزشکی، نه تنها عقب‌نشینی نمی‌کنند؛ بلکه با دادن پیام‌ها و نامه‌های حمایت از زندانیان سیاسی، علیه احکام اعدام و حمایت از مبارزات روزمره مردم در جامعه، به مبارزه خود از درون سپاه‌چال‌های این رژیم زن‌ستیز ادامه می‌دهند.

و به قول نرگس محمدی به‌راستی که حضور این زنان در صف مخالفانی که حاضر به پرداخت سنگین‌ترین هزینه‌ها هستند، نشان از به‌پاخاستن عموم زنان برای آزادی و برابری، و نشان از عصیان جامعه علیه تبعیض و ستم و سلطه دارد. جامعه‌ای که از رژیم دینی استبدادی گذر کرده و سودای طرحی نو برای آزادی و برابری دارد. مردم عزیز

این کشور و جوانان سربلند به‌ویژه دختران دلیر و جسور، آگاه و دلگرم باشند که تا زمانی که چنین مادرانی در صف مبارزان ایستاده‌اند، استبداد ناکام و آزادی پرقدرت خواهد بود.

این رژیم ضد زن، این رژیم آپارتاید جنسی و جنسیتی از بدو حاکمیتش با سرکوب، زندان و صدور احکام سنگین و با تصویب قوانین به‌شدت عقب‌مانده و ارتجاعی، به‌قصد به‌عقب‌راندن زنان به پستوی خانه به زنان حمله کرد. اما زنان از همان ابتدا علیه این رژیم با قوانین واپس‌گرایانه و ضد زن پا در میدان مبارزه گذاشتند و انقلابی را رقم زدند که آزادی‌خواهی، برابری‌طلبی و رهایی از هر گونه ستم، تبعیض و تمام قوانین زن‌ستیزانه را فریاد می‌زند.

حضور این زنان در زندان‌ها نشان از اراده شکست‌ناپذیر آنها برای رسیدن به جامعه‌ای است که شعار زن، زندگی، آزادی سرلوحه آن است و آنها شایسته بهترین حمایت‌ها از طرف کلیه آحاد جامعه هستند. باید دست در دست همدیگر و در هر کوی و هر برزن نام این اسطوره‌های شجاعت و مقاومت فریاد زده شود و تلاش کنیم برای آزادی آنها و همه زندانیان سیاسی.

چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۸ مه ۲۰۲۴

تلاش بیهوده برای بازسازی خاکریز حجاب

یاشار سهندی

جمهوری اسلامی به خاطر پافشاری زنان، برای ابتدایی‌ترین حق خود، رفتن به ورزشگاه و دیدن مسابقات تیم‌های محبوب خود، بخصوص فوتبال مجبور گردید درب ورزشگاه‌ها را به روی زنان باز کند. اما تا توانسته زهر خود را ریخته، بدین صورت که با بی‌شرمی دورترین جایگاه ممکن را به زنان اختصاص داده، آنها را محاصره و سعی کرده حتی از دید دوربین‌های تلویزیونی دور باشند و مانع خبرنگاران از عکاسی از این تماشاچیان شده است. "جیمی جامپ" دو زن در یک مسابقه و به آغوش کشیدن یکی از این زنان توسط دروازه‌بان تیم

استقلال و درگیری بعدی میان دروازه‌بان و نیروهای انتظامی حکومت و حمایت همه‌جانبه تماشاچیان از دروازه‌بان، خون جمهوری اسلامی را به جوش آورد. در این میان توهین یکی از تماشاچیان مرد علیه زنان در مسابقه‌ای دیگر، ظاهراً بهانه‌ای به دست حکومت داد که سعی کرده دوباره مانع ورود زنان به ورزشگاه‌های فوتبال شود. می‌گویند آن فحاشی "کار خودشان" بوده تا بهانه جور شود!

دستور دادند برخی بازی‌ها بدون حضور زنان برگزار شود. روزنامه جوان، متعلق به سپاه به "ذهن کوتاه‌بین کت‌وشلوار پوش‌های" از جنس خودشان، متلک انداخته که با دستور منع ورود زنان به دو ورزشگاه "یعنی به تمام جهان اعلام کرده‌ایم نمی‌توانیم یک جمعیت اندک را مدیریت کنیم!

” و البته همه می‌دانیم که در جمهوری اسلامی،
”مدیریت“ اسم رمز سرکوب است.

مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال به خیال
خودش زرنگی به خرج داده و برای لیگ فوتبال
در سال بعد بخشنامه کرده که هواداران تیم‌ها
باید هویت داشته باشند تا بلیت به آنها تعلق
بگیرد و صندلی‌ها هم مشخص باشد! این یعنی
یک باشگاه می‌تواند از ثبت زنان به‌عنوان هوادار
خودداری کند و در نتیجه نه بلیت دارند و نه
صندلی!

حکومت اسلامی در خیابان از زنان شکست خورده،
سعی دارد با گروگان گرفتن دارو، صندلی
ورزشگاه‌ها، پلمب مکان‌ها، و بستن صفحات

رسانه‌های اجتماعی خاکریز حجاب را پس بگیرد.
باید گفت: تمام شد؛ خاکریز حجاب سقوط کرد.
عکسی از بازی نساجی مازندران و پرسپولیس
منتشر شده که زنی از دریچه‌ای در دیوار سیمانی
مشرف به استادیوم، به تماشای بازی نشسته و زن
که متوجه است عکاسی از او مشغول عکس گرفتن
است، دست خود را به علامت پیروزی بالا می‌آورد.
همین یک عکس کافی است که نشان دهد
جمهوری اسلامی باز هم شکست خورد.

چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۸ مه ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال